

[Knud Kristensen.]

Omraader blot i nogen Maade kunde faa deres Tanker og deres Program gennemført, maatte de være lykkelige, hvis det da er Maalet at faa det gennemført, og det ikke blot gælder at staa og holde Tale om det og sige store Ord om det, for saa kan man meget vel faa det sat paa Spidsen og helt op til højeste Nagle. Men ellers, tror jeg, i hvert Fald efter den Erfaring, jeg har her fra Rigsdagsarbejdet, at man maa være tilfreds, hvis man i nogen Maade kan faa sin Politik gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at nu maatte Venstre betale, det var den Politik, vi var inde i, at Venstre maatte betale Gang efter Gang til de Konservative. Jeg vil anbefale de to ærede Medlemmer, som her optræder i Forening, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at enes om en Slagplan, for de slaar nemlig hver til sin Side med Hensyn til Venstres og de Konservatives Stilling. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger: Det er Venstre, der betaler, det er Venstre, som er under de Konservative. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen siger lige det stik modsatte: Det er de Konservative, der maa falde til Fode for Venstre. Begge Dele kan ikke være rigtigt; men begge Dele kan godt være galt, og det er ogsaa nok det, det er.

Sandheden er nemlig den, at de to ærede Medlemmer skal bruge det i Agitationen hver paa sin Plads. Det radikale Venstre skal bruge det ude paa Landet overfor Venstres Vælgere til at sige: Se, hvor afhængige I er af de Konservative, og dermed skal de forskrække Venstres Vælgere; men Socialdemokratiet skal bruge det inde i Byerne til at sige til Byvælgerne: Se, hvilken Bonderegering I er underlagt, se, hvilken Afhængighed af Venstre, I maa vende jer til Socialdemokratiet. Det er saaledes, det skal bruges, og derfor tror jeg ogsaa, at naar der bliver gjort opmærksom paa det, kan man meget let se, at det kun er en agitatorisk Finte, man her bruger fra de forskellige Sider, som ikke har ret meget med praktisk Politik at gøre.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og det kan ogsaa i nogen Grad gælde det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der sagde, at de Beløb, her var

Tale om, dels til Kaserner og dels til Flaaden, var det jo klart var en Forøgelse af Militærdgifterne; Ja, men der er det mærkelige ved det, at naar man sparer nogle Penge som nu ved Gennemførelsen af den nye Militærordning til Kaserner, saa bliver det slet ikke regnet til gode, som en Besparelse — for saa maatte man komme til, at Militærordningen ikke hidtil har kostet nær saa meget, som det ser ud til —, men naar de skal anvendes igen, bliver det Udgifter. Naar Pengene bliver sparet, er det ingen Besparelse, men det er Udgifter, naar de skal anvendes igen. Paa den Maade er det, de Herrer kommer saa langt op med Udgifterne; de regner dem flere Gange, og Besparelser og Indtægter regner de slet ikke med. Men den Regnemaade tror jeg vil være alt for gennemskuelig til, at nogen vil antage den for gode Varer.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at han var forundret over, at Forsvarsministeren ikke vilde modtage hans Ændringsforslag. Mon det ærede Medlem nu var forundret? Mon han virkelig er saa naiv, at han blev forundret derover? Der er vel ingen, der ikke ved, hvilken Taktik det er Led i, den har vi set saa tidt. Det er et Led i den Taktik, der gaar ud paa ved enhver Forsvarsordning, vi faar, at pille det mest mulige ved den for at gøre den saa ubrugelig og uduelig som mulig for derefter at rejse ud i Landet og sige: I kan ikke en Gang opfylde det, som I selv mener skulde opfyldes derigennem. Det er en Maade at bekæmpe den Opfattelse paa, som vi har med Hensyn til vort Forsvarsvæsen, som jeg egentlig ikke rigtig synes er et Par saa modige Medlemmer som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen værdig. De kunde meget vel gaa ud og bekæmpe denne Ordning aabent og sige: Vi vil omstyrte denne Ordning, vi vil ændre denne Lov. Men i Stedet for gaar de den anden Vej og siger: Vi har denne Ordning, men vi umuliggør dens Udførelse i Livet ved at spare de Udgifter og nægte de Bevillinger, som skal til for at føre den ud i Livet.

Det er en Maade at snigløbe en Ordning paa, som jeg ikke synes, de ærede Medlemmer skulde inklade sig paa. Man kan nemlig meget vel gennemskue, hvad det er, de tilsigter, og det er selvfølgelig af denne